ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20 Νοεμβρίου 1919 Γρηγορίου Δεκαπολ. Αν. ήλ. ώρ. 7 λ. 26 Δύσ. 5 λ. 04

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Έτος Δ'. Αριθ. 9034 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεία και Τυπογραφεία: Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ

Οὐδεὶς δύναται νὰ προδικάσῃ τὸ μέλλον. Ἀλλὰ βεβαίως ἡ βουλγαρικὴ συνθήκη, ἤτις ὑπεγράφη, ἀποτελεῖ μέγα, ἂν μὴ μέγιστον, σταθμὸν εἰς τὸν ἀπὸ δεκαπέντε περίπου αἰώνων ἀδυσώπητον ἐθνικὸν ὑλγαρικὸν ἀγῶνα. Ἡ Βουλγαρία εἶχε καταβιβασθῆ κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους. Ἀλλ' εἶχε σχεδὸν ἐξαφανισθῆ κατὰ τοὺς αἰῶνας τῆς τουρκικῆς κατακτήσεως καὶ ξυρανγίας—διότι καὶ θὰ ἀπέθνης ἐν ὁλοτικῷ; χωρὶς τὴν φιλάνθρωπον περίθαλψιν τῆς Ἑλληνικῆς Μεγάλης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ μετὰ βεβαιότητος, ἡν ὁποίαν τοῦ, εὐσυνείδητος ἱστορικὸς θὰ ἔπειν ὥστε, ὅτι ἐξ ἴσου μεγάλη ὑπῆρξεν ἡ περίθαλψις ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων καὶ διδασκάλων καὶ ἱερέων καὶ ναυτικῶν καὶ ἀντίων ἄλλων ἐπαγγελματιῶν, οἵτινες κατὰ πληθυσμοὺς ὀγκώδεις εἶχον ἐγκατασταθῆ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ παράλια τὰ βουλγαρικὰ τοῦ Εὐξείνου καὶ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Δουνάβεως, ἀρκετοὶ καὶ ἐντὸς αὐτῆς τῆς κυρίας Βουλγαρίας. Ἀσφαλῶς χωρὶς τὴν ἑλληνικὴν περίθαλψιν καὶ προστασίαν, ὁ ἐκτοῦρκισμὸς θὰ εἶχε καταλαλύσει τὴν χώραν ἐκείνην. Ἐνῷ ἡ ἑλληνικὴ Φυλή, ἡ καὶ ἀσυγκρίτως πολλαπλασία τῆς βουλγαρικῆς, δὲν ἐλυβέρνα μόνον οἰκονομικῶς τὰς ὑπὸ τουρκικὴν κατάκτησιν χώρας τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ τὰς διηύθυνε κατὰ μέρος καὶ πολιτικῶς, τὰς διηύθυνεν ὁλοκλήρως καὶ κοινωνικῶς, σὺν τούτοις δὲ καὶ ἐξέῃρε σκληρούς, μὲν ἀλλ' ἡρωϊκοὺς, ἀγῶνας πολεμικοὺς ἀπαύστους κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν ἐναντίον τοῦ κατακτητοῦ.

Ὁ Ἑλληνισμὸς ἄρα εἶχεν ὑποσκελίσει ἐντελῶς τὸν Βουλγαρισμόν. Καὶ ὅταν κατὰ τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ἐδημιουργεῖτο τὸ ἀσφαλὲς; μικρὸν ἐθνικὸν μας στρατόπεδον, ὅπερ ὠνομάσθη ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν Κράτος, περὶ Βουλγαρίας; οὐδεὶς ἐλάλει, οὐδεὶς ἐμερίμνα οὐδεὶς ἐσκέπτετο. Καὶ βεβαίως ἐπρόκειτο κατὰ τὸ 1870—1872, ὅτε ἐγένοντο αἱ σφοδραὶ συζητήσεις αἱ ἐκκλησιαστικαὶ, κατόπιν τῶν ὁποίων ἐλήλυθε τὸ Σχίσμα, ὁ Παντσλαυϊσμὸς ἀνεγνώριζε φυτῶ, εἰς ἐπίσημα κείμενα τὴν ἀκραιφνῆ ἑλληνικότητα μεγάλου καὶ οἰκονομικῶς σπουδαιοτέρου μέρους τῆς σημερινῆς Βουλγαρίας, τὴν διοικητικὴν ἑλληνικότητα χωρίων πολλῶν καὶ πόλεων καὶ ἐπαρχιῶν. Διότι ὁ Παντσλαυϊσμὸς εἶχεν ἀναλάβει τὸ βουλγαρικὸν πρόβλημα ὡς ἰδικὸν του ζήτημα ἐθνικόν, τὸ κυριώτερον. Ἡ Βουλγαρία ἀπηλευθερώθη χωρὶς ν' ἀγωνισθῇ, χωρὶς νὰ παλαισῃ, χωρὶς νὰ ἐρημωθῇ καὶ καταστραφῇ ὡς ἡ Ἑλλὰς τοῦ 1821. Καὶ διὰ τοῦτο, δυνάμει τοῦ Παυσλαυϊσμοῦ, εἰς τὸ 1878 ἐδημιουργεῖτο Κράτος βουλγαρικὸν ἐλεύθερον, περιλαμβάνον τὰς πρὸ ἑξμόλις ἐτῶν ἀναγνωριζομένας γνησιωτάτας ἑλληνικὰς ἐπαρχίας καὶ πόλεις. Καὶ θὰ εἶνε ἀνεξέλεγκτος εἰς τοὺς αἰῶνας ἡ ἑλληνικὴ εὐγενομαθία πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν τοῦ Σαλισβουρῆ καὶ τοῦ Γλάδστωνος, τοῦ Γαμβέτα καὶ τοῦ Βάδιγκτον, διότι δὲν ἐσφαγιάσθη θηριωδῶς ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπὸ τῆς παντλαυϊστικῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἥτις ἐδημιούργει τερατοειδῆ Βουλγαρίαν, ἐξεχρεμένην εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

Ἀλλὰ τὸ ἑλληνικὸν Κράτος εἶχε κατανοήσει εἰς σίγαν καὶ ἀξιοστιγμάτιστον ἀναλογίσμα ἀπέναντι τῆς ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἰδικῶς δὲ ὡς ἄμεσος κληρονόμος τοῦ 1821. Καὶ ἐνῷ τοῦτο ἀπόσυνετίθετο καὶ ἐσήμαινε ἐσωτερικῶς, κατέπνεε δὲ ἐξωτερικῶς, εἰς φρίκην χλεύην καὶ γενικὴν ἀνυπολήψιαν, οἱ Βούλγαροι καὶ στρατιωτικῶς ἡνδρώθησαν καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐλεβάλοντο καὶ διεθνῶς ἀνεγνωρίζοντο ὡς ἡ ζωτικώτερος ἐθνικὸς παράγων τῆς Χερσονήσου μας. Ἐξηκολούθει νὰ τοὺς ἐνδαρρύνῃ καὶ νὰ τοὺς ἐμανέῃ καὶ τὸ ὑπερασπίζῃ ὁ Παντλαυϊσμὸς, ἀλλὰ δὲν ἐνισχύετο ὀλιγώτερον ὑπὸ τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ ὁ Ἄλλων ἔτι Μεγάλων Δυνάμεων, διὰ ν' ἀπεσάσωσιν αὐτοὺς τῆς Παντλαυϊστικῆς ἀγκάλης. Ἐν τῷ μεταξὺ μέγας διπλωμάτης ἀπὸ τοῦ 1886 ἀνῆλθεν εἰς τὸν βουλγαρικὸν θρόνον, ὁ Φερδινάνδος Κοβοῦργος. Ἡ ἀξιοθρήνητος ἐπισκέψεις μας τοῦ 1885, ὁ τρισόθλιος πόλεμός μας τοῦ 1897, ἡ ἐν γένει ἐσωτερική μας ἐλεεινότης, ἡ διπλωματική μας παντελὴς ἐρημία, ἡ ἔλλειψις ἡ ἐγκληματικὴ πάσης ἐθνικῆς προπαγάνδας, ἔδωκαν εἰς τοὺς Βουλγάρους ὅπλα ἀκαταμάχητα ἐναντίον τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων.

Ἀλλ' ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶχε καὶ ἀνεξίτηλον ζωτικότητα καὶ ὑψηλὴν ἀρετήν. Καὶ ἀπεύναξεν ἠρωϊκῶς τὸν ἐσωτερικὸν ἐφιάλτην ἐξηγέρθη εἰς τὸν ἀγωνίμενον ἐπανάστασιν τὸ 1903. Καὶ ἠράτα ὁ Θεὸς τὴν Ἑλλάδα ἐδωρήσατο εἰς αὐτὴν, εἰς τὴν καταλληλοτάτην στιγμὴν, τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον. Καὶ συνήντησεν ὁ Φερδινάνδος τὸν ἰσχυρότερόν του.

Κατὰ τὸ 1914, ὀλίγους μῆνας πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Μεγάλου Πολέμου, ὅτε—καὶ τότε!—ἰδ' ἀντιπαλ' σ' τον ἐμεκρολόγουν περὶ λεπτομερειῶν καὶ ἐφλυάρουν περὶ Σαράνων, εἶπε πρὸς ἡμᾶς, αὐτολεξεὶ ὁ κ. Βενιζέλος, εἰς στιγμὴν ἀγανακτήσεως:

— Δυστυχῶς εἶνε πολὺ μικροὶ οἱ ἀντίπαλοί μας. Ἀκόμη δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐννοήσουν τὴν πολιτικήν μου. Φαντάζονται, ὅτι ἐγὼ καυχῶμαι διὰ τὸν δικόσιασμὸν τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ τοῦτο δὲ' ἐμὲ εἶνε δευτερεῦον καὶ τριτεῦον ζήτημα. Τὸ κύριον κεύρημα τῆς πολιτικῆς μου εἶναι ὅτι κατώρθωσα νὰ «βάλω κάτω» τὴν Βουλγαρίαν εἰς τὴν ἀγγλικὴν ὑπόληψιν».

Δὲν παραλάσσομεν οὐδεμίαν λέξιν. Ἰδοὺ τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς Βενιζελικῆς πολιτικῆς. Ἡ Ἑλλὰς ἐίρεπε νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας. Ἰδοὺ διατί ὁ Βενιζέλος ἔταξε τὴν Ἑλλάδα, ὅπου τὴν ἔταξε, κατὰ τὸν ἀντιτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1912. Καὶ ἰδοὺ διατί ὁ Βενιζέλος ἀπεφάσισε τὸν ἀντιβουλγαρικὸν πόλεμον τοῦ 1913, μόνον ὅταν διὰ τῆς χρηστότητος καὶ τῆς ὑπομονῆς του ἔπεισε τὸς Προστάτιδας Δυνάμεις, ὅτ ἡ Βουλγαρία εὐρίσκετο ἐν ἀδίκῳ. Καὶ ἰδοὺ διατὶ ὁ Βενιζέλος, ἀρχομένου τοῦ 1915 σ.έργει καὶ ἐκχωρήσεις, ἀναλαμβάνει πάντα κίνδυνον, ὅταν πρόκειται νὰ ἀγωνισθῇ εἰς τὸ πλευρόν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας. Διότι ὁ Βενιζέλος κατενόει εἰς ὅλον τὸ βάθος τὴν ἀλήθειαν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὗε διὰ τῶν φιλελλήνων θὰ ἐσώζετο οὔτε διὰ μόνων τῶν ἰδικῶν της δυνάμεων θὰ ἐνίκα τοὺς ἐχθροὺς, τὴς, εἰς ἐποχὴν μάλιστα συμμαχιῶν, πολυμελῶν καὶ ἰσχυροτέων συμμαχιῶν. Καὶ ἰδοὺ διατὶ ὁ μέγας οὗτος πολιτικὸς καὶ πατριώτης ἐθρήνει καὶ ἠγανάκτει ὅταν κατώρθωσαν οἱ πολιτικοί του ἀντίπαλοι, ὥστε ἡ Γαλλία καὶ μάλιστα ἡ Ἀγγλία, κατ' Ἰούλιον 1915, νὰ ἐπανέλθουν εἰς τοὺς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν θαυμασμοὺς καὶ ἔρωτά; των, προτείνουσαι εἰς αὐτὴν παροχωρήσεις ἑλληνικῶν χωρῶν ἐπὶ Γουναριοῖς Κυβερνήσεσι φυσικὸ, παρὰ τὰς πρὸ μηνῶν ρήτας καὶ ἀντιθέτους πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον δηλώσεις των, ἄ; καὶ ἐπανέλαβον ὅταν οὗτος μετὰ τινας ἡμέρας ἐπανῆλθε ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν τυχῶν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Ἀλλὰ καὶ πάλιν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὁ ὑπέροχος τοῦ Ἑλληνισμοῦ Κυβερνήτης κατελήφθη ὑπὸ ἀσυγκρατήτου ὀργῆς μέχρι ἀπορρήτου, ὅταν ἀντελήφθη ὅτι ἡ προτοφανὴς εἰς τὴν ἱστορίαν ἡμῶν προδοσία ἐπέτρεπεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν πᾶσαν ἐλευθερίαν πολεμικῆς δράσεως καὶ πᾶσαν ἀνεξαρτησίαν διπλωματικῆς κατευθύνσεως ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου τὴν Ἑλλάδα τὴν μετέβαλλον εἰς ράκη στρατιωτικῶς εἰς ἐρείπια ψυχικῶν, περιφρονητὴν διὰ τοὺς ἐχθροὺς; τὴ, μισητὴν δὲ διὰ τοὺς φυσικοὺς φίλους καὶ συμμάχους τῆς.

Ἀλλ' ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, περιέκλεισεν ἐν τῇ ψυχῇ του ὅλην τὴν συμφέροντσαν καὶ ὀφειλομένην ἀφοσίωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τὰς Προστάτιδας Δυνάμεις, ἀφοσίωσιν τὴν ὁποίαν δὲν περιέκοπτον μόνον τὴν γερμανικῆς προπαγάνδας τὰ μεγάλα μέσα καὶ τὰ τρομερὰ τεχνάσματα, ἀλλὰ ἐξήντλουν περισσότερον τὴς Ἀντάντ οἱ ἀδικίαι, οἱ ἀβουλίαι, τὰ σφάλματα. Καὶ ἐν τῇ ὀλοψύχῳ ἀφοσιώσει του ὁ Βενιζέλος πρὸς τὰ ἰδεώδη καὶ τὰ Ἱστορικὰ καθήκοντα τῆς Πατρίδος του, παλαίων κατ' ἐχθρῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν, ἀγωνιζόμενος ἀπεγνωσμένως κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ φίλων, ἀποχ.ζων κράτη, δημιουργῶν στρατοὺς, ἐκθρονίζων βασιλεῖς, ἐξουδετερῶν τεραστίας διεθνεῖς ἀντιδράσεις, ἐπιβαλλόμενος εἰς κέντρα παγκόσμια κατώρθωσεν νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ καθῆκόν της, ἐνίκησε τὸν Φερδινάνδον, ἔσωσε τὴν Πατρίδα του καὶ συνωμολόγησε πρὸς τὴν ἡττημένην Βουλγαρίαν συνθήκην δι' αὐτὴν ταπεινωτικήν. Ἡ Ἑλλὰς θὰ καταλάβῃ τὰς ἀκτὰς πάσας τοῦ πελάγους της καθίσταται ἀκεραία ἐν τῇ ἐθνικῇ ὑποστάσει της, ἰσχυροτέρα ἀπὸ πᾶσαν ἔποχν τῆς; ἀνηκούσης ἐπὶ ἑξ ἔτη: Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐνίκησε τὸν Βουλγαρισμόν. Ἔχομεν ἤδη ὅλα τὰ μέσα νὰ τὸν νικήσωμεν καὶ ἐν τῷ μέλλονι. Αὐτὴ εἶνε ἡ σημασία τῆς ὁπογραφείσης χθὲς συνθήκης. Τοῦτο νὸ μεγαλειῶδες ἔργον ἠθέλησαν νὰ ἀναστέψουν συνωμόται ἀποτρόπαιοι, κατὰ τῶν ὁποίων εὐλόγως ἔχει ἐξεγερθῆ ἡ ἐθνικὴ ἀγανάκτησις καὶ ὀργή! Ἀλλὰ εἶνε σύμερον ἡμέρα χαρᾶ καὶ ἀναφωνᾶ, διὰ τὸ ἀγαλλόμενον ἑλληνικὸν ἔθνος, διὰ τὴν νικητὴν ἑλληνικὸν Στρατόν. Ἂς μὴ ἀσχοληθῶμεν διὰ τοὺς νεκροθάπτας των!

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάστημα τῆς

ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΑΛΥΦΘΕΙΣΗΣ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ

(Τοῦ Συντάκτου μας)

ΑΘΗΝΑΙ 16 Νοεμβρίου

Σᾶ; παρέχω σήμερον τὰς κάτωθι λεπτομερείας ἄ, ἠύσσην ἐκ διαφόρων ἐπισήμων κύκλων:

Τὸ μελετώμενον κίνημα ἀνεκαλύφθη οὐχὶ ὡ, ἔγραφη ἐνταῦθα ἐκ τινος δεκαετέως τοῦ μηχανικοῦ ἀλλ' ἐκ τηλεγραφήματος δύο ἀξιωματικῶν ἐκ Θεσσαλονίκης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο κατωλίζε μάλιστα καὶ τινα μεμνημένα πρόσωπα ἐν οἷ, καὶ τὸν ἀντιστράτηγον δεκανέα, ὅστις συλληφθεὶς ὡμολόγησα καὶ τοὺς λοιπούς. Αἱ ἀνακρίσεις ἐξακολουθοῦν δραστηρίως, φέρουν δ' εἰς φῶς καθημερινῶς καὶ νέας ἀποδείξεις καθὼ; καὶ λεπτομέρεια τοῦ κινήματος. Ἐπίσης ἐξακολουθοῦν καὶ μερικαὶ συλλήψεις προσώπων μεμνημένων εἰς τὴν συνωμοσίαν.

Μέχρι τῆς στιγμῆς συνελήφθησαν ἐκτὸς τῶν ἀνακαλυφθέντων ὡς ἀπεδείχθη συνωμοτῶν καὶ ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Γαιφάτ, οἵτινες λόγῳ προνοίας μετεφέρθησαν εἰς Κρήτην ἄμεσω;.

Ἀνεγράφη εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐφημερίδας ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς ἡμερῶν τινῶν ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ὅπερ θὰ ἐκθέτει λεπτομερῶς τὰ πράγματα καθὼ; καὶ τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν συλληφθέντων ὡ, ἐνεργῶς ἀναμεμιγμένων εἰς τὸ κίνημα καθ' ὅ,τι διαδίδονται πολλὰ εἰς βίρος καὶ τινων ἀξιωματικῶν τῆς Ἀμύνης.

Μέχρι σήμερον συνελήφθησαν περὶ τοὺς 400 ἀξιωματικοὶ καὶ πολῖται ἀλλὰ κατόπιν τῶν διεξαγομένων ἀναρρίσεων θὰ κρατηθῶσιν ἐκείνοι μόνον οἵτινες θὰ ἀποδεικνύεται ἡ ἐνοχή.

Ὅλος ὁ λαὸς διὰ ψηφισμάτων ἀποδοκίμασε τὸ κίνημα ἰδιαιτέρως ὅτι; ἐπιβλητικώτατον καὶ μεγαλοπρεπέστατον ἦτο τὸ τελεσθὲν συλλαλητήριον ἀπάντων τῶν φοιτητῶν οἵτινες διὰ ψηφισμάτων ἀποδοκίμασαν τὸ κίνημα τὸ στρεφόμενον κατὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κυρίου Ἐ.Κ. Βενιζέλου. Ἡ διαδήλωσις τῶν φοιτητῶν ἐπροξένησε ἀληθῆ κατάπληξιν δι' εὐνοήτους λόγους.

Β. Π. Π.

ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

Ρώμη 17.— Περὶ τὴν μεγάλην τράπεζιν τῆς αἰθούσης τοῦ Δημαρχείου τοῦ Νεῖγ ἐπαρεκάθησαν τριάκοντα πέντε πληρεξούσιοι.

Ὁ Στεμπολίσκη ἐπάθισεν εἰς τὸ ἄφορν ἀριστερὸν τῆς αὐτῆς τραπέζης ἀπομεμονωμένος σχεδὸν ἐν τῷ μέσῳ δύο κενῶν καθισμάτων.

Εἰς τὸ κέντρον τῆς αἰθούσης ὑπῆρχε τράπεζα μετὰ τοῦ μεταποδοχείου τὸ ὁποῖον ἐδώρησεν ὁ Δῆμος τοῦ Νεῖγ καὶ ἄιαντα τὰ πρὸς γραφὴν χρειώδη. Εἰς τὸ ἀριστερὸν τῆς αἰθούσης; ἱστατο οἱ δημοσιογράφοι, εἰς τὸ δεξιὸν οἱ προσκεκλημένοι.

Ἡ συνεδρίασις; ἤρξατο τὴν δεκάτην πρωϊνὴν.

Πρῶτοι ἀφίκοντο οἱ Ἰταλοί, εἶτα οἱ Πολωνοί, Ἕλληνες, Ἄγγλοι, Ἀμερικανοὶ καὶ οὕτω καθεξῆς. Οἱ νοτιοσλαβοὶ πληρεξούσιοι ἀπουσίαζον.

Ἡ συνεδρίασις ἐτήρησε βραχυτάτης διαρκείας.

Ὁ Σταμπολίσκη ὑπέγρωσε μόνος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σπάντσιεφ.

Μετὰ τὸν Στεμπολίσκη ὑπέγραψαν οἱ Ἀμερικανοί, οἱ Γάλλοι καὶ Ἰταλοὶ πληρεξούσιοι καὶ εἶτα ὅλοι οἱ ἄλλοι κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν. Οἱ ὑπογράφοντες ἀπήρχοντο. Εἰς τὰς ἔνδεκα ἔλειξεν ἡ τελετή.

Ἡ αἴθουσα τοῦ Δημαρχείου τοῦ Νεῖγὸ κατεμφάζετο ὑπὸ ὀκτὼ μεγάλων ἠλεκτρικῶν λαμπήρων τῶν ὁποίων τὸ χρυσίζον φῶς, ἠχρεο εἰς ζωηρὰν ἀντίθεσιν πρὸς τὸ φιόλχρουν φῶς τῆς συννεφώδους χειμερινῆς ἡμέρας.

Τὴν αἴθουσαν περιήρχοντο κινηματογραφικαὶ καὶ συλλέκται ὑπογραφῶν.

Ὁ κ. Κλεμανσὸ κατέφθασεν εὐθυμότατος, καὶ χαμογελῶν. Ἡ εὐθυμία αὕτη τοῦ γέρους διήρκεσε καθ' ὅλην τὴν τελετὴν τῆς ὑπογραφῆς.

Ὁ κ. Βενιζέλος ὁμιλεῖ ὀλίγον τι μεθ' ὅλων σχεδὸν τῶν Συμμάχων πληρεξουσίων.

Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ὁ κ. Πολίτης.

Μόλις εἶχον καταλάβῃ τὰς ἕδρας των, ὅταν εἰσέρχεται ὁ κ. Σταμπολίνσκη εὐθυτενής, ὑψηλόσωμος καὶ εὐμέγεθος μὲ πλουσίαν μελανὴν κόμην.

Ὁ Κλεμανσὸ διὰ συντόμων λέξεων προεκαλεῖ τὸν Βούλγαρον πληρεξούσιον νὰ ὑπογράψῃ ταχέως.

Ὁ κ. Σταμπολίνσκη ἐγείρεται καὶ μεταβαίνει νὰ ὑπογράψῃ.

Ἐν πρωτόκολλον παραμένει ἀνοικτὸν ὅπως; ὑπογράψουν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι Ρουμανίας καὶ Σερβίας.

Ὁ κ. Σταμπολίνσκη μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκη, ὑπογράφει τὴν εἰδικὴν σύμβασιν περὶ μεταναστεύσεω; μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν θέσιν του ὁ κ. Σταμπολίνσκη φέρει τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου θέλων νὰ σημάνῃ ὅτι ἐξεκλήρωσε θλιβερὰν πράξιν.

Εἰς τοὺς Ρουμάνους καὶ Νοτιοσλαύους; ὡ; γνωσιόν, παρεσχέθη ὀλιγήμερος προθεσμία ὅπως ὑπογράψωσιν τὴν μετὰ τῆς Βουλγαρίας Συνθήκην τῆς Εἰρήνης.

Οἱ Νοτιοσλαῦοι πληρεξούσιοι εἶχον προαναγγείλει ἀπὸ ἡμερῶν ὅτι θὰ ὑπέγραφον τὴν Συνθήκην τοῦ Σαὶν Ζερμαίν.

Ἀλλὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν μετέβαλον γνώμην οὕτως ὥστε δὲν ἠδυνήθησαν οὐ.ὲ τὴν μετὰ τῆς Βουλγαρίας Συνθήκην τῆς Εἰρήνης.

Οἱ «Ἐποκα» ἐρωτᾷ τί ὑποκρύπτεται ὑ'ς τὰ Σερβικὰ ταῦτα τεχνάσματα τῆς τελευταίας στιγμῆ;

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ

Τηλεγραφικῶς. Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἀφίκετο τὴν Δευτέραν μετεσημεβρίου διὰ τοῦ καταδρομικοῦ «Ἑλλὴ» γενόμενος δεκτὸ; Φαλήρῳ ὑπὸ μελῶν ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἄλλων ἐπισήμων. Ἐδόθησαν ἐπικειμένης ἀφίξεως τοῦ γνωμένης γνωστῆ; ἀπὸ πρωΐας λαὸς πρωτευούσης παρεσκευάσθη εἰς πανηγυρικὴν δεξίωσιν λαοῦ λοὺς ἠγέτου ἔθνους. Δεκάδες χιλιάδων λαοῦ πάσης τάξεως συνεκεντρώθησαν πλατεῖαν Συντάγματος ὅπου προσήρχοντο μετ' ἀπερχράτου ἐνθουσιασμοῦ σωματεῖα, σύλλογοι, φοιτηταί, σχολικὴ νεολαία μετὰ μουσικῶν καὶ λαβάρων καὶ εἰκόνων τοῦ Βενιζέλου. Ὅτε διήρχοντο αὐτοκίνητα φέροντα Πρόεδρον καὶ συνοδείαν αὐτοῦ, ἰδίᾳ ὅτε ἐνεφανίσθη ἐξώστην ξενοδοχείου Ἀγγλίας, ἐνθουσιασμὸς ἔφθασε κατακόρυφον.

Χειροκροτήματα, ἐπευφημίαι, ζητωκραυγαὶ ἐξηκολούθουν ἀκοιλάδες ἐπὶ μακρὸν ἐπανειλημμένως ὅτε Πρόεδρος ἤρξατο ὁμιλῶν πρὸς πλῆθος μέχρι βαθμοῦ ὥστε ἠναγκάσθη διακόψῃ λόγον οὗτινος ἰδοὺ κείμενον.

Εἶμαι εὐτυχὴς ὅτι μετὰ τόσον μακρὰν ἀπουσίαν εὑρίσκομαι καὶ πάλιν ἐν μέσῳ ὑμῶν. Τίποτε ἴσως δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ καλύτερον τόσον ζωηρὰ ἠτο ἡ ἐπιθυμία μου πρὸς ταχυτέραν ἐπάνοδον ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τρεῖς μόλις ὥρας μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Βουλγαρικῆς συνθήκης ἀπηχήσαμεν τὸν Παρισίων ἐπιστρέφον ἐνταῦθα ἡ συνθήκη αὕτη τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας εἶναι ἀπὸ τοὺς ἱστορικοτέρους σταθμοὺς τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας: τὴν συνθήκην τοῦ Βουκουρεστίου εἶχον ἀποκαλέσει καταστατικὸν χάρτην τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου καὶ θὰ ἀπέβαινε πράγματι τοιαύτη ἂν ἡ Βουλγαρία προσημόζετο εἰς τὴν συνθήκην ταύτην, ἀλλ' ἡ Βουλγαρία δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναγνωρίσῃ καίρετος τὸ ὁποῖον καθιέρου τὴν ἰσορροπίαν μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, συνηθίσασα ἀπὸ τὴν ἐπιοῦσαν τῆς ἀπελευθερώσεώς της πρὸ ἑκατείας εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἡγεμονίας τῆς ἐφ' ὅλων τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐδέχθη τὴν ἐπιβληθεῖσαν εἰς αὐτὴν ἰσότητα καὶ ἐπωφελήθεῖσα τοῦ μεγάλου πολέμου, δι' οὗ ἡ Γερμανία ἐπιδιώκε νὰ ἐπιβάλῃ τὴν Πρωσσικὴν ἡγεμονίαν ἐπὶ τοῦ κόσμου, συνεμάχησε μετὰ τῶν κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν καὶ τῆς Τουρκίας; καὶ ἐξασφαλίσασα τὴν ἀκήρυκτον ἀλλ' ἀπαραγνώριστον συμμαχίαν τοῦ δεσποτισμοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐνόμισε πρὸς στιγμὴν ὅτι ἐφθασεν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἡγεμονικῶν της ὀνείρων.

Κατὰ τὴς πραγματοποιήσεως τῶν ὀνείρων τούτων, ἥτις ἐσήμαινε τὸν ὁριστικὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ κατὰ τῆς ἀτιμώσεω; τῆ; Ἑλλάδος ἤτις θὰ ἐκηκολούθει τὴν ἐκ μέρου; μας ἀθέτησιν τῶν συμμαχικῶν ὑποχρεώσεων πρὸ; τὴν Σερβίαν ἐξηγέρθη ὁ Ἑλληνικὸ; λαό; καὶ ἀφοῦ συνέτριψε τὰ ἐσωτερικὰ προσκόμματα ἠδυνήθη νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ συνδυασμοῦ, ὅσις ἐκπροσωπῶν τὴν ἐνέργειαν Θεοῦ μονα,χὰν αἱ τὴν ἀπόπειραν τῆς ἐπιβολῆς; τῆς κυριαρχίας ἑνὸς λαοῦ ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου περιελάμβανε συγχρόνως τοὺς δύο κληρονομικοὺς; μος ἐχθροὺς; Βουλγαρίαν καὶ Τουρκίαν καὶ ἡ νίκη ἔστεψε τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τῶν Συμμάχων ἡμῶν καὶ ἡ Βουλγαρία ἀρνηθεῖσα νὰ δεχθῇ τὴν ἰσότητα τὴν ὁποίαν τῇ παρεχώρησαν οἱ ἀνάπαλαι αὐτῆς λοοὶ ἐν τῷ πόθῳ νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν εἰρήνην τῆς. Χερσονήσου, ὑπεχρεώθη σήμερον νὰ ὑπογράψῃ εἰρήνην ἡ ὁ.ωία φέρει τὸ κῦρος τῆς παγκοσμίου ἀναγνωρίσεως καὶ δι' ἡ; προσκυροῦται εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὅ,τι εὐλόγως ἠ'ύνατο ὅπ' αὐτῆς νὰ διεκδικηθῇ, χαράσσονται ἐν τούτοις εἰς αὐτὴν ὅρια τὰ ὁποῖα ἀρίνουν τὴν Βουλγαρίαν σύμφωνα πρὸ, τὴν ἐθνολογικὴν αὐτὴν σ.ουδαιότητα μικροτέραν ἐνὸς ἑκάστου τῶν γειτόνων αὐτῆς κρατῶν καὶ συνεπῶ; καὶ τῆς Ἑλλάδ κ. Ἀλλ' ἐὰν ἐλόγως ἐορτάζομεν τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν γνω,ίζω τὴν ἀδημονίαν τὴν ὁποίαν γεννᾷ παρ' ὑμῖν ἡ μέχρι σήμερον ἀναβολὴ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων καὶ τὴν ἀνησυχίαν τὴν ὁποίαν προκαλεῖ ἡ ἀναβολὴ αὕτη, ἥτις πρόκειται νὰ τερματισθῇ μὲ τὴν ὑπογραφὴν τῆς τουρκικῆ; συνθήκης· ἀλλὰ νομίζω ὅτι οἱ συμπολῖται μου δύνανται νὰ συμμερισθῶσι τὴν αἰσιοδοξίαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐμφορούμαι ἐ

ωρῶ τὴν στρατιωτικὴν ἡμῶν κατοχὴν ὡς τὸ προοίμιον τῆς ἱστορικῆς μετ' ὀλίγον προσκυνήσεως τοῦ ἰδάφους τούτου εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἐπιστρέφομεν οὕτω καὶ παλιν μετὰ πάροδον τόσων αἰώνων εἰς ἀκτὰς αἵτινες γνώριμοι εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπὸ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν ἀποτελοῦν φυσικὸς καὶ γεωγραφικὸς καὶ ἱστορικὸς καὶ ἐθνολογικὸς τμῆμα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς ὅπερ καθ' ὅλους τούτους τοὺς αἰῶνας δὲν ἔπαυσε νὰ εἶνε χώρα γνησίως Ἑλληνική. Ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν τοῦ Αἰγαίου ὅπου ἐγκοθιστάμεθα πάλιν πολιτικῶς, δὲν μᾶς φέρουν μόνον τὰ ἴδια ἡμῶν συμφέροντα· ἀλλ' ἔλεγξε τις ὅτι ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς σκηνῆς ἡ πρόνοια ἐνεργεῖ εἰς τὴν τύχην τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους τὴν ὁρμὴν πρὸς ἐκπολιτισμὸν τοῦ μέρους τούτου τῆς ἐγγὺς Ἀνατολῆς.

Τοιαύτη τις μέλλει νὰ εἶνε ἡ Ἑλλὰς, ἤτις θὰ προέλθῃ ἐκ τῆς ὁριστικῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης καὶ τὴν ὁποίαν δημιουργοῦμεν, ἀφοῦ κατενικήσαμεν τὰ κολοσσιαῖα προσκόμματα ὅσα παρεγέβαλεν εἰς τὸν δρόμον μας ὁ ἀχαλίνωτος δεσποτισμὸς, ἐνῷ οἱ ἀντίπαλοι ἡμῶν ἔχοντες ὡς πολιτικὸν ἰδεῶδες τὴν Προσσικὴν μοναρχίαν, θαυμαζόντες τὸν Γερμανικὸν μιλιταρισμὸν, πιστεύοντες εἰς τὴν νίκην αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ εὐχόμενοι αὐτὴν ἐκ βάθους ψυχῆς, ἐνῷ ἡ νίκη αὕτη θὰ ἦτο καὶ νίκη τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Τουρκίας, ἐδέχοντο τὴν Βουλγαρικὴν ὑπερεξόχωσιν καὶ ἤγεμονίαν ὡς μοιραίαν καὶ ἀναπότρεπτον καὶ ἐδέχοντο ἀκόμη καὶ τὴν ἀτίμωσιν τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ἀθετήσεως τῆς Σερβικῆς συνθήκης. Ἡμεῖς προσηλωμένοι εἰς τὰ δημοκρατικὰ ἡμῶν ἰδεώδη, πιστεύοντες εἰς τὴν νίκην τῶν δημοκρατικῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ ποθοῦντες αὐτὴν ἐκ βάθους ψυχῆς ἐτηρήσαμεν τὸν λόγον πρὸς τὴν σύμμαχον Σερβίαν ἐμπνευσμένην ἀπὸ τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ τύχη τοῦ πολέμου ἡ Ἑλλὰς θὰ ὠφεληθῇ καὶ μὴ ἀτιμασθῇ οὐδὲ νὰ συντελέσῃ διὰ τῆς ἀπραξίας της εἰς τὴν νίκην τῶν κληρονομικῶν τῆς ἐχθρῶν ἀλλὰ καὶ πλήρεις ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν ζωτικότητα τοῦ ἔθνους τοῦ ὁποίου ἡ σημερινὴ γενεὰ δύναται νὰ ἐπιδείξῃ κατορθώματα τὰ ὁποῖα εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἴσως περίοδον τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας ὑπερεβλήθησαν, ἐπεμείναμεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς τῆς ὁποίας τοὺς καρποὺς δρέπομεν σήμερον.

Ἀλλὰ κανεὶς, ἀγαπητοὶ συμπολῖται, ἂς μὴ φαντασθῇ ὅτι μετὰ τοὺς ξενικοὺς ἐθνικοὺς θριάμβους πρόκειται νὰ ἀναπαυθῶμεν ἐπὶ τῶν δαφνῶν μας· ὅσον μεγαλείτεροι θὰ εἶνε οἱ θρίαμβοι οὗτοι τόσον μεγαλείτερα θὰ εἶνε καὶ τὰ ἐπιβαλόμενα εἰς ἡμᾶς καθήκοντα· τοὺς πλουσίους πόρους τῶν ἀπὸ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων καὶ ἐντεῦθεν νέων ἐδαφῶν μας ὀφείλομεν νὰ ἀναπτύξωμεν ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς καὶ πρώτιστος ὅρος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τούτου εἶνε ἡ ἐξαφάνισις χρησταῖς καὶ ἱκανῆς διοικήσεως ὁποίαν διοίκησιν τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων ἐννοεῖ καὶ δύναται νὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἕλλην. λαὸν ἀπέδειξεν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 1910 μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 1915' καίτοι ἐκ τῶν ἐτῶν ἐκείνων δύο μόνον ὑπῆρξαν κυρίως ἔτη εἰρήνης, κατωρθώσαμεν ἐν τούτοις νὰ ἐπιτύχωμεν ρύζωσὴν μεταβολὴν τῶν κυβερνητικῶν μεθόδων, τὴν ὁποίαν οὐδὲ νὰ ἐλπίσουν ἐτόλμων πολλοί. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1915 μέχρι τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1917 ὁ πόναρχισμὸς ἀνέτρεψε πάν ὅ,τι οἱ φιλελεύθεροι εἶχον κατορθώσῃ νὰ δημιουργήσουν· δὲν ἀνήγαγεν μόνον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὅλον τὸ κατακάθισμα παλαιᾶς φαυλοκρατίας ἀλλὰ κατήλθε καὶ εἰς τοὺς δρόμους διὰ νὰ συμμαχήσῃ μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀναρχίας καὶ οὐτε ἡ ἐπανάστασις εἰς τὴν ὁποίαν ἐξηναγκάσθημεν νὰ προσφύγωμεν οὔτε ἡ ἐκκαθάρισις ἧτις ὑπῆρξεν ἐπακολούθημα αὐτῆς ἦσαν βεβαιαι προωρισμέναι νὰ ἐπαναφέρουν ἀμέσως τὴν διοίκησιν ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἀπὸ τῆς ὁποίας εἶχεν ἐκτροχιασθῇ τελείως.

Καὶ ὅμως παρ' ὅλα ταῦτα ἰσχυρίζομαι ὅτι ἡ σημερινὴ διοίκησις μεθ' ὅλας τὰς ἀναμφισβητήτους ἐλλείψεις της εἶνε πολὺ καλλιτέρα ἀφ' ὅτι οἱ ἀντίπαλοι μας τὴν ζογραφίζουν καὶ ἀφ' ὅτι πολλοὶ τῶν φιλελευθέρων τὴν κρίνουν. Ἔκαν συγκρίνετε τὴν παρ' ἡμῖν διοίκησιν πρὸς τὴν σημερινὴν διοίκησιν τῶν γειτόνων κρατῶν θὰ ἴδητε ὅτι δὲν ἔχομεν λόγους νὰ φθονήσωμεν αὐτούς· ἀλλ' ἐὰν ἐγνωρίζετε ποίαν ἐν γένει χαλάφασιν ἔφερεν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν μεγαλυτέρων καὶ καλλιτέρων ὀργανωμένων κρατῶν ὁ μακρὸς παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἂν ἀπόμη ἔλαβετε ὑπ' ὄψει καὶ τὰ ποίων τραγικῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν πάλιουν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, δυσχερεῖῶν τὰς ὁποίας ὀφείλομεν τὸ ταχύτερον νὰ ἄρωμεν, θὰ ἴδετε ὅτι ἡ παρ' ἡμῖν διοίκησις δὲν εἶνε χειροτέρα παρ' ὅτι θὰ ἠδύνατο τις νὰ περιμείνῃ ὑπὸ τὰς παρούσας περιστάσεις,

Ἀκούοντές με κρίνοντα οὕτω τὴν παρ' ἡμῖν διοίκησιν δὲν πρέπει νὰ πιστεύετε ὅτι πρόσαρμόζομαι μοιρολατρικῶς πρὸς τὴν σημερινὴν κατάστασιν αὐτῆς· ἐμφαροῦμαι τουναντίον ἀπὸ βαθεῖαν πεποίθησιν ὅτι ἂν τὸ ἔργον ἐκκαθαρίσεως χρησταῖς καὶ ἱκανῆς διοικήσεως, ὅπερ τόσον ἐπιτυχῶς ἐπεχειρήσαμεν ἀπὸ τοῦ 1910 μέχρι τοῦ 1915δὲν ἐπαναληφθῇ καὶ δὲν θὰ ἀχθῇ εἰς αἴσον πέρας δὲν θὰ ἀρελησωμεν εἰ ἐξωτερικοὶ θρίαμβοι, ἢ ἐπέκτασις τῶν ὁρίων μας καὶ τὸ μεσογράνημα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήλθομεν ἀπὸ ἑτείας, θὰ ἀπεδεικνύετο παροδικὸν μετέφορον ὅπερ δὲν ἔμελλε νὰ ἔχῃ ἐπαύριον. Ἀλλὰ μολονότι δὲν θὰ παραλείψωμεν νὰ ἐπιδιώξωμεν πᾶσαν ἐπὶ μέρους θεραπείαν τοῦ ἔργου τῆς ἐσωτερικῆς ἀναλάσεως, δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπιτηθῶμεν συστηματικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς, παρὰ ἀφοῦ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς τουρκικῆς συνθήκης τὰ ἐξωτερικὰ μας ζητήματα ρυθμισθῶν ὁριστικῶς.

Τὸ μέγεθος τοῦ πρὸ ἡμῶν ἔργου δὲν ὑποτιμῶ ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦτο δὲν ὅπερ βοίνει τὰς δυνάμεις ἀ διαθέτει τὸ ἔθνος

Ἔχων οἶαν ἔχω ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν, γνωρίζων τί ὁ λαὸς τοῦ δύναται νὰ πράξῃ, καὶῶς δδηγούμενος καὶ γνωρίζων ἀπόμη ὅτι δύναμαι νὰ στηρίζομαι ἐπὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς μεγάλης πλειονεψηφίας τοῦ ἔθνους διὰ τὴν συντέλεσιν τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου εἶμαι βέβαιος ὅτι εἰς χρονικὸν διάστημα σχετικῶς βραχὺ θὰ συντελεσθῇ τὸ ἔργον τοῦτο διὰ τοῦ ὁποίου τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος θὰ ἀποβῇ παράγων παγκόσμου τοῦ ἐκ τῶν συνθηκῶν μέλλοντος νὰ προέλθῃ νέου πολιτικοῦ καθεστῶτος ἐν τῇ ἐγγὺς Ἀνατολῇ καὶ ἀντινοβολίας φιλελευθέρου πνεύματος ἐν αὐτῷ.

Καὶ μολονότι ἐδηλώσαμεν εἰς τὸ κοσμοφίλον τοῦ γήρατος ἐλπίζω νὰ ζήσω ἀρκετὸν ἀκόμη χρόνον ὅπως ἐπίδω μεθ' ὑμῶν ἀσφαλῶς θεμελιούμενον ἀν.ὀμὴ ἐνεκλῆς; συμπεπληρωμένον τὸ ἔργον τοῦτο ὥστε νὰ εἴπω τὸ τοῦ Σιμεὼν νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σοῦ δέσποτα ὅτι....

Γραφεῖον Τύπου

Η ΛΕΣΒΟΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ

Τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα ἐστάλησαν εἰς Ἀθήνας, ἐκφράζοντα τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν συνωμοσίαν.

Ἀντιπρόεδρον Κυβερνήσεως, «Ἐλεύθερον Τύπον», «Ν. Ἑλλάδα»

Ἀθῆναι

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πλωμαρίου συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν σήμερον 17 Νοεμβρίου 1919 κατεπλήκτον ἀπὸ τῷ ἀκούσματι τοῦ σχεδιασθέντος ἀνοσιουργήματος κατὰ τοῦ καθεστῶτος καὶ τῆς πολυάμου ζωῆς τοῦ Μεγάλου Κυβερνήτου καὶ δημιουργοῦ μεζίονος Ἑλλάδος Ἐλευθερίου Βενιζέλου

Ψηφίζει:

Στιγματίζει μετὰ βδελυγμίας τοὺς ἀνοσίους μηχανόποιοι, ἐκφράζει τὴν ἀπεριόριστον ἀφοσίωσιν του, πίστιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν Μέγαν Ἀρχηγὸν τῆς Φυλῆς καὶ τὴν Κυβέρνησιν, ἀναμένον τὴν ἄπεισον, ἀμείλικτον καὶ παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ἐκφύλων τεράτων, τῶν ἐχθρῶν τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλην. Πατρίδος.

Δήμαρχος Πλωμαρίου *Ἰ. Π. Πούλιας*
Πρόεδρος Δημ. Συμβ. υλίου *Βουνάτσος*

Ἀντιπρόεδρον Κυβερνήσεως

Ἀθῆναι

Σύνδεσμος Φιλελευθέρων Πλωμαρίου ἐπὶ ἀνακαλύψει μελετουμένου ἀποτροπαίου ἀνοσιουργήματος ὑπὸ ἀτείρας ἀκαισίου συνωμοτῶν κατὰ Μεγάλου τῆς Φυλῆς, Ἐλευθεριωτοῦ καὶ Πρωθυπουργοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ Κυβερνήσεως συνελθὼν εἰς ἔκτακτον συνέλευσιν ψηφίζει: Ἀποδοκιμάζει μετ' ἀγανακτήσεως, καὶ βδελυγμίας βυσσοσοφηθὲν κακοῦργημα, ἐκφράζει βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην καὶ ἐμπιστοσύνην Ἐθνάρχῃ καὶ Κυβερνήσει καὶ παρακαλεῖ ἵνα βαρὺ, κατὰ τῶν ὑπονομευτῶν τούτων τῆς Πατρίδος, πῆσῃ ὁ πέλεκυς τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος;
Μαλιάκας Λαίλιος

Τὸ Σωματεῖον ὁριοπαιῶν Πλωμαρίου μετ' ἀγανακτήσεως, ἀκούσαν βυσσοσοφηθὲν κακοῦργημα μισοθίρνων τινῶν Ἐθνοκτόνου καταλυθέντος καθεστῶτος, συνελθὸν ἀποδοκιμάζει μετ' ἀποτροπιάσεως τοῦτο, ἐκφράζει πλήρη ἀφοσιωσιν Μεγάλῳ Κυβερνήτῃ καὶ περὶ αὐτὸν Κυβέρνησιν καὶ παρακαλεῖ ἵνα παῦσῃ ἡ ἐπιδεικνυομένη ἐλάστοτε κατὰ τοιούτων προδοτῶν ἐπιείκεια.

Σωματεῖον Ἀρτοποιῶν

Μέλη Σωματείων Παντοπωλῶν Πλωμαρίου λοβόντα γνῶσιν ἀνακαλυφθείσης νέας κακοῦργου συνωμοσίας καὶ συνελθόντες ἔκτακτον συνέλευσιν ἐκφράζουσι πλήρη ἀποδοκιμασίαν κατὰ τῶν ἐλίων τούτων ἀπατριδῶν ὀλίγων καταλυθείσης φιλοκρατίας, δηλοῦσιν ἀτεγκλὴ πίστιν ἐπισταύνην Μέγαν Πρωθυπουργὸν καὶ περὶ αὐτὸν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ ζητοῦσι παραδειγματικὴν τιμωρίαν.

Σωματεῖον Παντοπωλῶν

Ἅμα τῇ ἐλθόντι ἀνακαλύψει αὐτόθι συνωμοσίας κατὰ ζωῆς Προέδρου, Μελῶν Κυβερνήσεως καὶ πάντων Φιλελευθέρων μέλη Σωματείου συνελθόντα μετ' ἀποτροπιασμοῦ ἀποδοκιμάζουσι τὴν προδοτικὴν ταύτην σκέψιν ἐνίων κακοῦργων, ἐκφράζουσι πίστιν, ἀφοσιωσιν Κυβέρνησιν καὶ παρακαλοῦσι φανῆ ἀμείλικτος κατ' αὐτῶν.

Σύντεχνία ἀγωγέων Πλωμαρίου

Μετ' ἀποτροπιασμοῦ ἀκούσαντες ἀνακαλυφθεῖσαν ἐπαίσχυντον συνωμοσίαν κατὰ μεγάλου Ἀρχηγοῦ, Κυβερνήσεως καὶ Πατρίδος, ἀποδοκιμάζομεν μετ' ἀγανακτήσεως αὐτὴν καὶ δηλοῦμεν ὅτι ὡς πάντοτε τοσοῦμεθα πανὸ πλευρὸν Κυβερνήσεως.

Σωματεῖον Ὑποδηματοποιῶν Πλωμαρίου,

Ἀποδοκιμάζοντες περιπτύσσοντες προδότας συνωμόσαντας κατὰ τοῦ Ἔθνους ἡμῶν δηλοῦμεν ὅτι τέλεια ἔσομεν εἰς πρώτην πρόσκλησιν Μεγάλου Βενιζέλου καὶ Κυβερνήσεως; ἵνα πρυτάξωμεν στήθη ἡμῶν κατὰ ἐπιβουλευθέντων κατὰ δόξης.

Σύνδεσμος Ἀγδοφόρων Ἱππικοῦ Πλωμαρίου

Ὁ Ἀτλὶὸς Σύνδεσμος Πλωμαρίου στιγμῆθὸν συνελθὼν ἐπὶ ἀγγελίᾳ στιγερᾶ συνωμοσίας ψηφίζει. Ἀποδοκιμάζει ἀτίμους συνωμότας. Τάσσεται παράπλευρὸν Κυβερνήσει.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Πανηγυρισμὸς τῆς Βουλγαρικῆς συνθήκης ἐν Ἀθήναις

Ἀθῆναι 16.— Ἐπανηγυρίσθη σήμερον ἐπισήμως ἡ ὑπογραφὴ τῆς Βουλγαρικῆς συνθήκης. Ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ ἐτελέσθη δοξολογία παρισταμένων τῶν Βασιλέως καὶ τῶν ὑπουργῶν. Ταύτην τὴν στιγμὴν γίνεται παλλαϊκὸν συλλαλητήριον.

Ζεϊμπέκοι ἐν Ἀθήναις

Ἀθῆναι 16. — Μετεφέρθησαν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας ἐνταῦθα 200 ζεϊμπέκηδες τοῦ Ἀλῆ Κεμὰλ αἰχμαλωτισθέντες ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ στρατοῦ μας.

Παγγερμανιστῶν κίνησις

Ἀθῆναι 16.—Οἱ παγγερμανισταὶ ἐξασκοῦν μεγάλην πίεσιν ἐναντίον τῆς Γερμανικῆς κυβερνήσεως τῆς ὁποίας ἡ θέσις εἶναι δυσχερής.

Ὁ Λούντεντοφ ὁμιλῶν εἰς τὸν λαὸν τοῦ Βερολίνου ἐξεφράσθη ὑπὲρ τοῦ Κάϊζερ, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου καὶ ὁλαὸς ἐζητωκραύγαζε.

Αἱ Ἰταλοσερβικαὶ σχέσεις

Ἀθῆναι 16. — Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» τηλεγραφεῖ εἰς τὴν ἐφημερίδα του ὅτι ποὸ τῆς ἀνικανότητος τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως νὰ συγκρατήσῃ τὸν Δανούντσιο ὑπάρχουν φόβοι ἐκρήξεως Ἰταλοσερβικοῦ πολέμου.

Εἰς τὸ Βελιγράδιον κρατεῖ μεγάλη ἐξέγερσις.

Ὁμιλία Ρέπουλη

Ἀθῆναι 17. — Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὁμιλῶν εἰς τοὺς διαδηλωτὰς ἀνερχομένους εἰς 40 χιλιάδας ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῆς Ἑλληνικῆς νίκης, ἐξέφρασε τὴν ἀγανάκτησίν του διὰ τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν συνωμοσίαν ἡ ὁποία ἐξυφαίνετο καὶ ἔτεινε νὰ καταστρέψῃ ὁλόκληρον τὸ ἔργον τοῦ Βενιζέλου, ἐτόνισε δὲ ὅτι οἱ ἔνοχοι αὐτῆς θὰ τιμωρηθοῦν ἀμειλίκτως ἐντὸς ὀλίγου.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐν Ρώμῃ

Ἀθῆναι 17. — Ὁ κ. Βενιζέλος ἐγένετο δεκτὸς ἐνθουσιωδῶς ἐν Ρώμῃ. Συνεγευμάτισε μετὰ τοῦ Βασιλέως. Συνειργάσθη μετὰ τοῦ Νίττι, Τιττόνι καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας Μοντάνα.

Ὁ Σιαλόγας εἰς Παρισίους

Ἀθῆναι 18. — Ἀφίκετο εἰς Παρισίους ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας κ. Σιαλόγια.

Τὸ Ἀδριατικὸν

Ἀθῆναι 17. — Βεβαιοῦται ὅτι θὰ καταβληθοῦν Ἀγγλογαλλικαὶ προσπάθειαι πρὸς βελτίωσιν τῆς κρισιμότητος τοῦ Ἀδριατικοῦ ζητήματος.

Ἡ προσάρτησις τοῦ Φιοῦμε

Ἀθῆναι 17.— Συγκαλεῖται προσεχῶς εἰς Ρώμην συμβούλιον τοῦ στέμματος ὅπερ θ' ἀποφασίσῃ πιθανότατα νὰ προσαρτήσῃ τὸ Φιοῦμε κυρουμένης τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἐπιτευχθῇ κανονικὸς διακανονισμὸς τοῦ ζητήματος.

Σέρβοι καὶ Ἰταλία

Ἀθῆναι 17. — Ἐξακολουθεῖ ἡ ἀγανάκτησις τῶν Σέρβων ἐναντίον τῆς Ἰταλίας.

Ὑπὲρ τοῦ Ἡρώου

Ἡ Κοινότης Ἄγονς προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ Ἡρώου δραχ. 100.
Αἱ Κοινότητες Ἔρεσσοῦ δρ. 600.
Ὑψηλομετώπου δρ. 50, Πετροῦντος 50.

Ἵδρυσις ὀρφανοτροφείων

Ἀπεφασίσθη ἡ ὑπὸ τοῦ κράτους ἵδρυσις ὀρφανοτροφείων ἐν αἰ, νὰ εἰσάγωνται τὰ ὀρφανὰ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πεσόντων.

Τὰς λεπτομερείας τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ ἀναγράψωμεν αὔριον.

Διακοπὴ παροχῆς ἐπιδομάτων

Δι' ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῆ Περιθάλψεως πρὸς τοὺς Νομάρχας, Διοικητὰς καὶ Ὑποδιοικητὰς τοῦ Κράτους ἐντέλεται ὅπως διακοπῇ ἡ παροχὴ ἐπιδομάτων εἰς τοὺς; ἐξ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας πρόσφυγας, δεδομένου ὅτι ἡ πατρίς των ἠλευθερώθη ἀπὸ ἔτους καὶ ἡ εἰς αὐτὴν παλινόστησις ἐπιτρέπεται πρὸς πολλοῦ.

Λύσεις ἐπιτάξεως οἰκημάτων

Ὁ κ. Νομάρχης ἐνετείλη ὅπως; συγκεντρῶν τοὺς ἐπιαπμένοντας πρόσφυγας εἰς κενουμένας ὑπὸ ἀναχωρούντων προσφύγων οἰκίας, λύσῃ τὰς ἐπιτάξεως τὰς κενὰς τοιούτας ἵνα μὴ βκρύνεται τὸ κράτος μὲ περιττὰς δαπάνας.

Ὁ Διοικητὴς ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ τῆς Εἰρήνης

Διὰ συγκυκλιακῶν τηλεγραφημάτων ὁ Γενικὸς Διοικητὴς ἀνήγγειλε εἰς τοὺ, ὑποδιοικητὰς καὶ προέδρους κοινοτήτων τὸ χαρμόσυνον γεγονὸς τῆς ὑπογραφῆς τῆς Βουλγαρικῆς εἰρήνης.

Οἱ κάτοικοι Μηθύμνης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν

Διὰ τηλεγραφήματος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν οἱ κάτοικοι Μηθύμνης; ἐκφράζουν τὴν ἀγανάκτησίν των δὰ τὴν συνωμοσίαν καὶ ζητοῦν τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου διὰ τοὺς ἐνόχους.

Ἀτμοκινὴ κίνησις

Κατέπλευσεν προχθὲς εἰς τὸν λιμένα μας τὰ τιμόπλοια «Τζανέτα» ἐκ Κω»ἀπλεοῦ διὰ Σμύρνην. «Ὑπεροχὴ» ἐκ Κω»ἀπλεοῦ διὰ Πειραιᾶ. «Ἀτρόμητος» ἐκ Πειραιῶς διὰ Κω»ἀπλεοῦ.

Χθὲς, κατεπλεύσεν ἡ «Ἰουλία» ἀποπλεύσασα διὰ Χίον καὶ Σάμον.

Πωλήσεις

Πωλοῦνται τὰ κτήματα τῆς κυρίας "Ἄννης Μιλτιάδου Γιωργίου ἤτοι:

1ον) Εἰς οἰκίσκος εἰς τὸ χωρίον Πληγώνιον.

2.ν). "Εν ἐλαιόκτημα εἰς τὸ χωρίον Πληγώνιον ἐκτάσεως, 3 στρεμμάτων περίπου.

3.ν). "Εν ἐλαιόκτημα εἰς τὸ χωρίον Μόρια εἰς θέσιν Τσαμπουρνοῦ ἐκτάσεως, στρεμμάτων περίπου 40.

4.ν). "Εν οἰκόπεδον ἐπὶ τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Μόρια εἰς θέσιν «"Αγιος Νικόλαος» ἐκτάσεως; 4 στρεμμάτων ὡ, ἔγγυτα.

"Ἡ πατανύσεως γενήσεται τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν 1ην προσεχοῦς μηνὸς Δεκεμβρίου τὴν μεσημβρίαν ἔξωθεν τοῦ καφενείου τῶν κ. Τριανταφύλου καὶ Γρηγορίου ἀμῶν Καλογάνη.

Πληροφορίαι διὰ τοὺ; κ. κ. ἀγοραστὰς παρὰ τῷ δημ σ'ῳ κήρυκι κ. Δημητρ ῳ Τζίγκα. 1—6

Δήλωσις

Φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ ὅτι τὰ προϊόντα τοῦ στραγγαλοποιείου μου ἐκλεκτὰ καὶ εὐδηνότατα πωλῶ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τὸ κατάστημά μου ἐν τῇ Κεντρικῇ ἀγορᾷ πλησίον χρυσοχοείου Στεφανέλλη.

1—15 *Δημ. Κρητικὸς*

Ἀπαλλοτριώσεις

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1142 ἐ. ἐ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ ἐπετράπη εἰς τὸν Νικόλ. Εὐστρ. Τσιτσίνῃ κάτοικον Μηθύμνης νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Κωστ. Παραστόμην πολίτην Ἕλληνα κάτοικον Πέτρας. 1) ἕνα ἀγρὸν κείμενον εἰς θέσιν «Λιγόνα» κτημ. περιφερείας Μολίβου. 2) ἕτερον ἀγρὸν τοῦ κείμενον εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ περιφέρειαν, ἀντὶ δρ. 2.200.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1143 ἐ. ἐ. ὁμοίας ἀποφάσεως; ἐπετράπη εἰς τὴν Παναγιωτούδαν Κωνσταντίνου κάτοικον Σαλαχωρίου νὰ πωλήσῃ εἰς τὸν Ἰγνάτιον Τενέλιον κάτοικον ἐπίσης, πολίτην Ἕλληνα, ἕνα βαλανιδιῶνα, 30 στρεμμάτων, κείμενον εἰς θέσιν Κοτζᾶ-Λίγ περιφερείας Σαλαχωρίου, ἀντὶ δρ. 2.000.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1144 ἐ. ἐ. ὁμοίας ἀποφάσεως; ἐπετράπη εἰς τὸν Κωνστ. Ἀνδρέου κάτοικον Στύψης νὰ πωλήσῃ εἰς τὸν Ἀθανάσιον Θεοδοσίου κάτοικον ἐπίσης, πολίτην Ἕλληνα ἐν ἐλαιόκτημά του ἐκτάσεως, 21 στρεμμάτων κείμενον εἰς θέσιν «Κρεμαστὴν» τῆς περιφερείας Στύψης, ἀντὶ δρ. 8.400. Ὁ πληρ. διοικήσας Δ. Σαμαρᾶς.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1136 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 16 Νοεμβρίου 1919 ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὸν Βασίλειον Ἀποστόλου ὁ ὡς; πτε: (ὡς εἰς τὸν μελλόγαμβρόν του Χριστόφαν Βελισσαρίου ὁ ὡς τῆς θυγατρὸς του "Ἄννη, τὰ εἰς ἑκάστῃ, ἤτοι: 1) ἐν ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν «Κοτζίλα» τῆς περιφερείας Μανδάμαδου ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν ἦναι μετὰ τῆς συνεχομένης; αὐτῷ κτίστης, καὶ συνορευόμενον γύρωθεν μὲ Ἰωάννην Τζελαγὴν, Ἰωάννην Θεολόγου, Εὐστρατίαν σύζυγον Νικολάου Στογγύλα", δόδμαν καὶ ὀρφανὰ Ἐλευθερίου Σιωκαρίδη. 2) ἕτερον ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν «Κοτζίλα» καὶ περιφέρειας καὶ συνορευόμενον γύρωθεν μὲ Ἰωάννην Τζελαγὴ, κληρονόμους Ἀρβανιτάκη, Νικόλαον Ι. Τζελαγὴν, Εὐστρατίαν Στυλιανοῦ Δούκα, ὀρφανὰ Εὐστρατίου Δηκητράκη καὶ Χαράλαμπον Κυρ. Θέοτσου. 3) ἕτερον ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν «Σεϊδιὰν» τῆς περιφερείας Μανδαμάδου ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν ἦναι καὶ συνορευόμενον γύρωθεν μὲ Χατζηγιάννη, Ἀννούβαν Ραφαὴλ, Μεραν Εὐστρατίου Χατζηνικόλα καὶ ποταμόν. 4) ἕτερον ἐλαιόκτημα ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν ἦναι κείμενον εἰς θέσιν «Σεϊδιὰν» τῆς περιφερείας Μανδαμάδου καὶ συνορευόμενον γύρωθεν μὲ Χαράλαμπον Κύρ. Μουστάκην, ὀρφανὰ Βασιλείου Γιακουμῆ, Μεραν Εὐστρατίου Χατζηνικόλα καὶ Γίον Βασιλείου Ἀποστόλου. καὶ 5) ἕτερον ἐλαιόκτημα ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν ἦναι εἰς τὴν αὐτὴν ἀνωτέρω θέσιν «Σεϊδιὰν» καὶ περιφέρειαν καὶ συνορευόμενον γύρωθεν μὲ Γίον Βασιλείου Ἀποστόλου, Κωνστ. Χατζηγιάννην, ποταμὸν καὶ Μεραν Εὐστρατίου Χατζηνικόλα, ἐκτιμηθέντα εἰς δρ. 10.000.

«ΝΕΟΣ ΚΗΡΥΞ»

Νέα καθημερινὴ *Λεσβιακὴ* ἐφημερὶς ἐκδοθησομένη λέαν προσεχῶς ἐν Μυτιλήνῃ.